

anstaltning, som den høitlærede Finantsminister nu har lovet at tage under Overveielse. Jeg troer i Virkeligheden, at en saadan Foranstaltning vilde paa mange Steder være til Gavn for Pengeomsætningen.

Finantsministeren: Med Hensyn til de Bemærkninger, som ere faldne fra det ærede Medlem herligeoverfor (S. Pedersen) og fra den ærede Secretair (Sonne), skal jeg sige, at det er mig umuligt ganske i Almindelighed at give et Svar derpaa; men jeg skal dog gjøre opmærksom paa, at, forsaavidt det ærede Medlem talte om Soldembeds mændene langsmed Stranden, maa det erindres, at de foruden at skulle expedere de enkelte Forretninger dog ogsaa have en meget væsentlig Opsyns- og Controlvirksomhed, der maaffee ikke saa let kan undværes. Dernæst er det i og for sig ikke nogen Anse, at der af og til kan være en Nødvendighed for at have en Mand tilstede for at varetage de foresaldende Forretninger, naagtet disse Forretninger ikke ere tilstrækkelige til at udfylde hele hans Tid; men det er en Selvfølge, at man fra Soldvæsenets Side — og jeg troer, at man i saa Henseende bør anerkende Soldvæsenets Bestræbelser — vil sørge for at faae den Slags Ting udførte saa billigt som muligt. Som de ærede Medlemmer ville see, foreligger der ogsaa en vis Tillkjendegivelse deraf i det Lovforslag om Soldvæsenets Rønning, som foreligger det andet Thing, men som der endnu ikke er kommet længere end til Behandling i et Udvalg. Hvad angaaer Soldassistenterne i Kjøbenhavn, er det vist nok, at de have strengt Arbeide. Publicum vedbliver at gjøre større og større Fordringer og kan ikke holde ud at vente, indtil man kan overkomme at expedere det. Hvis man altsaa mener, hvad jeg forøvrigt ikke har hørt for nu, at disse Embedsmænd virkelig have et aldeles uoverkommeligt Arbeide, vilde jeg ansee det for at være i Statskassens Interesse, at dette Forhold forandredes; thi det er en Selvfølge, at,

skal man vedblive Dag ud og Dag ind at anstrenge Folk over deres Gvner, lider Tjenesten derved, og det kan heller ikke forsvares ligeoverfor dem, der have et billigt Krav paa ikke altfor længe at maatte vente paa deres Expedition. Man maa imidlertid da ogsaa være belavet paa, at Overfludet af Soldvæsenet bliver noget mindre; thi, vil man have flere Folk, maa man ogsaa finde sig i at lønne dem. Jeg har ikke før hørt, at der skulde være en saadan Trang her i Kjøbenhavn, men jeg veed vel, at der i det sidste Aar er blevet stillet nogle større Fordringer til Soldpersonalet end tidligere. Ravnlig blev der, som de ærede Medlemmer ville erindre, ifjor paa Finantsloven bevilget et ekstraordinært Beløb i Anledning af, at Middagsfrittiden blev for en Deel af Aaret aldeles hævet og for en Deel af Aaret indskrænket meget betydeligt. Som sagt, jeg kender ikke til, hvorvidt det virkelig skulde forholde sig saaledes som omtalt, men, forudsat at Soldbestyrelsen, som jo er den Autoritet, der nærmest maa varetage dette Forhold, skulde indkomme med Indstilling om en Forandring i saa Henseende, vil det være nødvendigt, at der bevilges Midler til at skaffe de Kræfter tilstede, som de udvidede Forretninger maatte gjøre nødvendige. — Med Hensyn til det Spørgsmaal, som er blevet omhandlet af flere ærede Talere, erkjender jeg selvsølgelig, at det paa mange Maader kunde være gavnligt haade for Omsætningen i Provindserne og maaffee ogsaa for Statskassen, at slige Transactioner kunde finde Sted; men jeg anseer mig dog ikke for berettiget dertil, idet det jo ikke kan negtes at der dog altid vil være nogen Risiko forbunden dermed; jeg vilde ikke driste mig til at udsætte Statskassen for denne Risiko uden at have den lovgivende Magts Sanction for, at Pengene maae anbringes paa den Maade istedetfor at indbetales i Statskassen, hvilket jo er den nuværende Ordning.

Da ikke Flere begjærede Ordet, sluttedes Forhandlingen over dette Afsnit, og man gik til Afstemning, hvorved:

1) Finantslovforslagets § 4 (see Tillæg A. Sp. 2361 ff.) vedtoges enstemmig med 42 Stemmer.